

Прем'єр-міністру України
Сханурову Ю.І.
Секретарю
Ради національної безпеки
і оборони України
Кінаху А.К.
Першому заступнику
голови Комітету Верховної Ради України
з питань промислової політики
і підприємництва
Гурову В.М.
Міністру промислової політики України
Шандрі В.Н.

21-22 вересня 2005 р. у м. Маріуполі ВАТ “Азовмаш” та Інститут економіки промисловості НАН України проводили науково-практичну конференцію **“Машинобудівний комплекс України: стан і перспективи”**, в якій взяли участь керівники найбільших машинобудівних підприємств України, представники академічної та вузівської науки, Донецької облдержадміністрації. За результатами роботи конференції учасники прийняли

ЗВЕРНЕННЯ

Машинобудівний комплекс є найважливішою галуззю промисловості України. Він визначає стан виробничого потенціалу країни, забезпечує функціонування і переоснащення всіх галузей економіки. Від рівня розвитку машинобудування безпосередньо залежать ключові макроекономічні показники ефективності промислового виробництва і в остаточному підсумку конкурентоспроможність країни, її позиції в міжнародній економічній системі.

Разом із тим, незважаючи на випереджальні темпи зростання в останні роки, наявний науково-технічний потенціал, позитивні зрушення у сфері інноваційної діяльності, машинобудівна галузь у цілому все ще не відповідає сучасним вимогам, що знаходять

висвітлення у структурі промислового виробництва й експорту країни, в якій переважає продукція з низьким рівнем переробки. Консервація подібної ситуації може привести до формування економіки України як сировинного додатка розвинутих індустріальних країн.

Виходячи з об'єктивних тенденцій сучасного економічного розвитку, для зміни становища, що створилося, досягнення своїх стратегічних цілей інтеграції у світове економічне співтовариство і ствердження інноваційної моделі розвитку національної економіки необхідно формуванню умов інноваційного розвитку вітчизняного машинобудівного комплексу надати статус загальнодержавного пріоритету України.

Для досягнення поставлених цілей вважаємо доцільним та необхідним зосередити зусилля державної політики у галузі інноваційного розвитку машинобудування на таких основних напрямках: розробка і реалізація державної програми розвитку машинобудівної галузі, що містить формування системи економічних механізмів стимулювання процесів відновлення її основних засобів виробництва, поширення експорту наукоємної та високотехнологічної продукції, захист і підтримку вітчизняного виробника на внутрішньому і зовнішньому ринках збуту.

З метою активізації інвестиційно-інноваційних процесів на машинобудівних підприємствах відновлення дії відповідних статей, що визначають пільгові умови здійснення інноваційної діяльності на підприємствах, у Законах України “Про інноваційну діяльність”, “Про плату за землю”, “Про оподаткування прибутку підприємств”, “Про податок на додану вартість”.

Узгодження питань взаємного визнання сертифікатів на продукцію вагонобудування, що видаються як вітчизняними наглядовими органами, так і відповідними органами країн СНД.

Відновлення і розвиток такої найважливішої ланки інноваційного циклу в машинобудуванні, як система галузевих інститутів і конструкторських бюро.

Поновлення діяльності державного інноваційного фонду з диференційованими платежами в нього залежно від масштабів самостійного фінансування підприємствами інноваційних заходів.

З метою активізації інноваційної діяльності впровадження практики формування двох бюджетів підприємства – поточних витрат (80–90%) і перспективного розвитку (10–20%), відхилення від зазначених співвідношень

повинне супроводжуватися фіскальними діями держави.

Розробка загальнодержавної програми розвитку інноваційної інфраструктури у формі технопарків машинобудівного комплексу, поновлення діяльності ВЕЗ і ТПР із відновленням раніше передбачених пільг і преференцій.

Розвиток системи венчурного фінансування інновацій, прийняття Закону України “Про венчурне інвестування інноваційної діяльності” (проект підготовлений та спрямований у регіональний центр законодавчих ініціатив ІЕП НАН України).

Для підвищення ефективності системи підготовки персоналу на машинобудівних підприємствах доцільним є зняття податку із суми коштів, що вкладаються у її розвиток, спрощення ліцензування підприємства на право проведення робіт із перепідготовки і підвищення кваліфікації власних співробітників, а також поширення практики залучення до навчального процесу у вузах провідних спеціалістів діючих підприємств.

Підтримка держави за перерахованими напрямками дасть новий імпульс розвитку вітчизняного машинобудування і національної економіки в цілому.

Голова Донецької облдержадміністрації
Голова правління – президент ВАТ “Азовмаш”,
д.е.н., професор
Почесний директор Інституту економіки промисловості
НАН України, академік НАН України
Директор Інституту економіки промисловості НАН
України, академік НАН України
Генеральний директор ВАТ “МК ”Азовсталь”, к.е.н.
Президент ЗАТ “Новокаматорський машинобудівний
завод”, народний депутат України, д.е.н., професор
Голова наглядацької ради – президент
ВАТ “Крюковський вагонобудівний завод”
Голова ради по ВЕЗ і ТПР у Донецькій області, к.е.н.
Ректор Приазовського державного технічного

В.П. Чупрун

О.В. Савчук

М.Г. Чумаченко

О.І. Амоша

О.П. Білий

Г.М. Скудар

В.І. Приходько

В.М. Ішков

університету, д.т.н., професор
Ректор Маріупольського державного гуманітарного
університету, д.п.н., професор
Голова правління
ВАТ “Стахановський вагонобудівний завод”

В.С. Волошин

К.В. Балабанов

В.І. Касінов

**МІНІСТЕРСТВО
ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
МІНПРОМПОЛІТИКИ**

03035, м. Київ, вул. Сурікова, 3

тел./факс 246-33-30, 246-32-49

На №

Від _____ 2005 р.

2005 р.

№ / 42 / 11

Голові правління – президенту ВАТ «Азовмаш» Савчуку О.В.

Про звернення науково-практичної конференції "Машинобудівний комплекс України: стан і перспективи".

Шановний Олександр
Володимировичу!

Мінпромполітики розглянуло звернення учасників науково-практичної конференції "Машинобудівний комплекс України: стан і перспективи" і повідомляє таке.

Як відзначено у зверненні, машинобудівний комплекс є однією із найважливіших галузей промисловості, що визначено у Законі України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні". Цей Закон визначає також інші пріоритетні напрями економіки України, на яких держава має концентрувати свої зусилля щодо їх впровадження. Закон передбачає реалізацію пріоритетних напрямів інноваційної діяльності за рахунок запровадження інноваційних проектів та інноваційних програм, які повинні розроблятися на всіх рівнях – як галузевому, так і регіональному.

Таким чином, започаткування відповідних інноваційних програм повинне відбуватись як через центральні

органи виконавчої влади, так і через облдержадміністрації.

У Мінпромполітики України започатковані такі програми у галузі машинобудування. Це науково-технічна програма "Розвиток технологічної бази машинобудування", затверджена наказом міністра від 02.08.2004 № 379, та Державна програма розвитку машинобудування, яка зараз знаходиться на узгодженні у міністерствах України.

Стосовно пропозицій щодо відновлення пільг згідно із Законом України "Про інноваційну діяльність" та інших законодавчих актів, відповідно до яких були запроваджені різні стимули інноваційної діяльності. На сьогодні за учас-

ттю Міністерства промислової політики України розробляються нові законопроекти, які мають забезпечити нові механізми активізації інноваційної та інвестиційної діяльності: "Про загальні засади створення та функціонування інвестиційних парків" та "Про стимулювання інноваційної діяльності та виробництва високотехнологічної продукції". У даних законопроектах передбачені стимули, що пропонуються у

зверненні науково-практичної конференції.

Мінпромполітики України ініціювало передачу Української державної інноваційної компанії (УДІК) до сфери управління міністерства. Планується відновити ефективне її функціонування. Основними завданнями у цьому напрямі є розробка та удосконалення існуючої нормативно-правової бази щодо кваліфікування та державної реєстрації інноваційних проектів, кредитування яких буде здійснюватись через УДІК.

Що стосується питань взаємного визнання національних сертифікатів відповідності у країнах СНД.

Обов'язкова сертифікація була введена в Україні у 1995 р. як захисний захід від проникнення на внутрішній ринок неякісної і небезпечної продукції (товарів) і зіграла свою позитивну роль. За цей час в Україні були створені відповідна законодавча база сертифікації та система обов'язкової сертифікації УкрСЕПРО, що одержала визнання в державах-учасниках СНД.

Визнання сертифікатів відповідності національної системи УкрСЕРПО у країнах СНД відбувається таким чином:

після отримання сертифіката відповідності системи УкрСЕПРО цей сертифікат разом із протоколом випробувань надається органу із сертифікації країни-імпортера з числа держав-учасниць СНД;

на підставі розгляду сертифіката та протоколу без проведення будь-яких додаткових робіт цей орган із сертифікації видає сертифікат відповідності країни-імпортера. Згідно з Указом Президента України від 13 липня 2005 р. № 1105/2005 „Про заходи щодо вдосконалення діяльності у сфері

технічного регулювання та споживчої політики" здійснюється реформування сфери технічного регулювання з метою прискорення вступу України до Світової організації торгівлі та Європейського Союзу, зокрема система сертифікації УкрСЕПРО замінюється системою підтвердження відповідності для чого впроваджується розроблений Науково-технічним центром "Станкосерт" (м. Одеса) "Технічний регламент з безпеки машин". Терміни його впровадження: добровільне застосування – з 2007 р., обов'язкове – з 2009 р.

Упровадження Технічного регламенту дозволить вирішити питання з визнання результатів сертифікації у країнах Європи.

Одночасно потрібно враховувати таке. Росія та інші країни СНД відстають від України у сфері розробки та впровадження технічних регламентів, тому термін введення в дію технічних регламентів у цих країнах очікується пізніше, ніж в Україні. Для забезпечення визнання вітчизняних сертифікатів у країнах СНД на перехідний період до введення в цих країнах систем підтвердження відповідності доцільно передбачити можливість використання в Україні одночасно двох систем: існуючої системи сертифікації УкрСЕПРО і нової європейської системи підтвердження відповідності.

Щодо розвитку інноваційної інфраструктури – технопарків, то Мінпромполітики, підтримуючи протягом п'яти років діяльність технопарків, готувало численні обґрунтування стосовно неможливості скасування спеціального режиму їх діяльності відповідно до Закону України "Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності

технологічних парків" та надавало їх до Мінекономіки, Мінфіну, Міносвіти і науки, але, на жаль, пільги скасовані Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2005 рік" та інших законодавчих актів".

Колегія Мінпромполітики підтримала такі законодавчі ініціативи, як законопроект народного депутата України І. Юхновського від 27.03.2005 р. №7248, відповідно до якого передбачається бюджетне субсидування інноваційних проектів технологічних парків, законопроект народних депутатів Оніщука М.В., Гурєєва В.М. та інших від 27.04.2005 р. № 7435, який передбачає подовження дії режиму пільгового оподаткування вільних економічних зон та технопарків протягом двох років після прийняття закону. Тому розробка окремої програми розвитку інноваційної інфраструктури – технопарків – не потрібна.

При опрацюванні Закону України "Про Державний бюджет України на 2006 рік", урахувавши звернення народних депутатів України, підприємств і організацій, Міністерство промислової політики України листом від 08.11.2005р. №13/4-1-4109 до Міністерства фінансів України надало свої пропозиції щодо подовження дії пільгового режиму оподаткування діючих інноваційних проектів технологічних парків або запровадження компенсаційного механізму надання суб'єктам технопарків цільових субсидій;

зберігання раніше наданих преференцій для інвесторів суб'єктів СЕЗ і ТПП, які вже вклали кошти у реалізацію інвестиційних проектів і виконують взяті на себе Інвестиційні зобов'язання у повному обсязі, з одночасним

розірванням договорів на реалізацію інвестиційних проектів із несумлінними інвесторами;

відновлення на 2006 р. звільнення від плати за землю закладів науки, що використовують земельні ділянки за цільовим призначенням, як це передбачено п. 4 ст. 12 Закону України "Про плату за землю".

Небюджетні (галузеві) наукові установи, які мають унікальні випробувальні бази, що займають 50-70% земельних ділянок інститутів, зобов'язані сплачувати земельний податок у повному обсязі, що значно погіршує фінансовий стан наукових установ і ставить їх на межу виживання у зв'язку з величезним податковим навантаженням.

У сфері впливу Мінпромполітики знаходиться понад 120 галузевих наукових закладів, земельні ділянки яких складають 2291 га, з річними платежами земельного податку близько 17 млн. грн.

Щодо розвитку системи венчурного фінансування інновацій

Мінпромполітики разом із іншими центральними органами виконавчої влади опрацьовує питання створення Українського венчурного інноваційного фонду (УВІФ), є пропозиції щодо створення УВІФ на базі Української державної інноваційної компанії. Це питання опрацьовується.

Питання створення Українського венчурного інноваційного фонду назріло вже давно і є актуальним, оскільки в Україні вкрай недостатньо здійснюється комерціалізація результатів наукових досліджень і трансфер технологій, а також відсутнє впровадження великих інноваційних проектів. Мінпромполітики України розробляє законопроект "Про венчурне фінансування інноваційної діяльності".

Щодо підвищення ефективності системи підготовки персоналу

На виконання п. 215 Плану заходів щодо виконання у 2005 р. Програми Кабінету Міністрів України "Назустріч людям", затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.05.2005 р. №324, Міністерство праці та соціальної політики України розробило проект Концепції розвитку системи підвищення кваліфікації працівників, в якому порушені питання:

1) у сфері правового забезпечення: розробка та удосконалення нормативно-правової бази в системі підвищення кваліфікації працівників, приведення її у відповідність до вимог ринкової економіки, зокрема шляхом прискорення прийняття та реалізації положень Закону України "Про професійний розвиток персоналу на виробництві", нової редакції Закону України "Про зайнятість населення", Трудового кодексу України;

розробка правових та методологічних підходів щодо спрощення процедури ліцензування підприємств, установ, організацій на право надання послуг у сфері професійної освіти;

З повагою,
в.о. міністра

2) у сфері економічного забезпечення:

розробка механізму заінтересованості роботодавців у підвищенні професійного рівня персоналу, інвестуванні коштів у розвиток персоналу на виробництві.

Проект постанови Кабінету Міністрів України із затвердження Концепції узгоджується з міністерствами і відомствами.

Міністерство промислової політики України підтримує більшість пропозицій, викладених у зверненні. Разом з тим пропонуємо для прискорення впровадження ваших пропозицій підготувати із залученням економічних служб провідних підприємств галузі *конкретні про-*екти змін до законодавчих актів. Мін-промполітики України розгляне надані пропозиції та опрацює з урахуванням відповідних положень законів України, актів та доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України.

В.М. Третьяков